

ДАРІИ СЕ РАЗГНѢВАВА НА АЛЕКСАНДРА.

Царь Дарій като видѣлаз писмото Александрово, разгнѣвилсе много, и реклаз на вѣстници-те: Знаете ли колко години е Александръ сега, какъвъ ѹмъ, и колко войска има; отвѣшали вѣстниците: ще има до 30: години, хъбавецъ е, много юнакъ, и има добра благодать: на дѣмата си е постоанъ, и истиненъ. Мѣдростьта мѣ о царю! познай отъ писмото мѣ: а войска ще има до 500: хілады.

ДАРІИ СБИРА ВОИСКАТА СИ.

Дарій мыслилаз да ни е истина това що мѣ казали вѣстниците, и тѣтакси повелилаз да се скере войската мѣ на рѣката Столпотворенна (тамо гдѣто повели Богъ, и се раздѣлиха азы-цыте на сичка вселеннаа). Писалаз и на Іерѣсалимъ, и на Егѹпетъ да се не предаватъ на Александра, зацю сосъ силата си скоро ще ги из-бави отъ него. Александръ отишалаз и вѣзналаз на мѣстото Івдейско, въ сѹноржтъ Іерѣсалимски, гдѣто на онова време былъ Архіе-пископъ Пророкъ Іеремій, и писалаз слѣдѹщеего писмо на народжтъ Івдейскій.

АЛЕКСАНДРЪ ПИСУВА НА ІҮДЕИТЕ.

Александръ царь на-царѣтата, сосъ силата на вышнаго, на онѣхъ що се намирате въ Іерѣсалимъ, които исповѣдате едного Бога небесе и земли, Самодержца Бога Саваоа, много вы поздравлавамъ. Като що видите писмото ми, да се поклоните, и да излѣзнете да ме по-